ecclia nominatur. Congre
gatio quippe iuſtoꝝ regnũ
celorum dicitur. ℓ. ix.
Quia enim p pphã dñs dic. ce
lum in ſedeſ ẽ. ⁊ ſalomon a
it. aĩa iuſti ſedeſ ẽ ſapien
tie. Paulus q̃ dicat xp̃m dei uir
tutem ⁊ dei ſapientiã. Liq̃do
colligere debemus: q2 ſi deus
ſapientia. aĩa aũt iuſti ſedes
ẽ ſapientie. dũ celũ dicatũ
ſedes dei. regnũ celoꝝ ẽ eccli
a iuſtoꝝ. Hic pſalmiſta
de ſanctis p̃dicatoribꝫ dica
tur. Celi enarrãt gliã dei. Re
gnum ergo celoꝝ ẽ ecclia iu
ſtorũ: q2 dũ coꝝ corda in terra
nichil ambiũt. p hec qđ ad
ſuperna ſuſpirãt. iã in eis
dominus qi in celeſtibꝫ re
gnat. Dicatur ergo. Simi
le ẽ regnũ celoꝝ hõi regi. q
fecit nuptias filio ſuo. Iam
intelligit … caritas uirã: q
ẽ rex regis filii patẽ. Ille in mi
num cui pſalmiſta ait. Deus
iudiciũ tuũ regi da: ⁊ iuſti
tiã tuã filio regis. Dnĩc. xxi.
IN illo tp̃e erat qdã ℓ. vii. f.
regulus: cui filius infir Iohm.
mabat capharnaũ. Et reliq̃.

Hec nobis ſolummodo Om. bi. gg. pp.
fr̃s de ſci euãglii expoſitiõe uidẽ
ẽe requirendũ: cur is q ad ſa
lutẽ petendã uenãt: audiuit.
niſi ſigna ⁊ prodigia uideri
tis nõ creditis. Qui enim q̃re
bat ſalutem filio: p̃culdubi
o credebat. Neqꝫ enim ab eo q̃re
ret ſalutẽ quẽ nõ crederet ſa
luatorẽ. Quare ergo dicatũ
niſi ſigna ⁊ prodigia uideri
tis nõ creditis: cũ an crederet
quã uideret. Sed mementote qđ
petiit: ⁊ aptẽ cognoſcetis: q2
in fide dubitauit. Popoſcerat
namqꝫ ut deſcenderet ⁊ ſanaret
filiũ eius. ℓ. viii.
Corporalẽ ergo p̃ſentiã dñi re
gulus querebat: q p ſpiritum
nuſquã deerat. Minus ita
qꝫ in illũ credidit quẽ n̄ pu
tauit poſſe ſalutẽ dare: ni
ſi p̃ſens eẽt ⁊ corpore. Si enim p
fecte credidiſſet: p̃culdubio ſa
ret q2 nõ eẽt locus ubi nõ eẽt
deus. Ex magna ergo parte diſ
fiſus ẽ qui honorẽ n̄ dedit ma
ieſtati: ſꝫ p̃ſentie corporali. Sa
lutẽ itaqꝫ filio petiit. ⁊ tñ in
fide dubitauit: qa eũ ad q̃
uenãt. ⁊ potentẽ ad curandum